

**ΕΥΑΓΓΕΛΙΚΑ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ
ΚΑΙ ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ**

Κυριακή των Αγίων Πατέρων
24 Μαΐου 2026

Απόστολος - ΠΡΑΞΕΙΣ ΤΩΝ ΑΠΟΣΤΟΛΩΝ Κ' 16-18, 28-36

Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, ἔκρινε ὁ Παῦλος παραπλεῦσαι τὴν Ἔφεσον, ὅπως μὴ γένηται αὐτῷ χρονοτριβῆσαι ἐν τῇ Ἀσίᾳ· ἔσπευδε γάρ, εἰ δυνατὸν ἦν αὐτῷ, τὴν ἡμέραν τῆς πεντηκοστῆς γενέσθαι εἰς Ἱεροσόλυμα. Ἀπὸ δὲ τῆς Μιλήτου πέμψας εἰς Ἔφεσον μετεκαλέσατο τοὺς πρεσβυτέρους τῆς ἐκκλησίας. Ὡς δὲ παρεγένοντο πρὸς αὐτόν, εἶπεν αὐτοῖς· ὑμεῖς ἐπίστασθε, ἀπὸ πρώτης ἡμέρας ἀφ' ἧς ἐπέβην εἰς τὴν Ἀσίαν, πῶς μεθ' ὑμῶν τὸν πάντα χρόνον ἐγενόμην. Προσέχετε οὖν ἑαυτοῖς καὶ παντὶ τῷ ποιμνίῳ ἐν ᾧ ὑμᾶς τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον ἔθετο ἐπισκόπους, ποιμαίνειν τὴν ἐκκλησίαν τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ, ἣν περιποιήσατο διὰ τοῦ ἰδίου αἵματος. Ἐγὼ γὰρ οἶδα τοῦτο, ὅτι εἰσελεύσονται μετὰ τὴν ἄφιξίν μου λύκοι βαρεῖς εἰς ὑμᾶς μὴ φειδόμενοι τοῦ ποιμνίου· καὶ ἐξ ὑμῶν αὐτῶν ἀναστήσονται ἄνδρες λαλοῦντες διεστραμμένα τοῦ ἀποσπᾶν τοὺς μαθητὰς ὀπίσω αὐτῶν. Διὸ γρηγορεῖτε, μνημονεύοντες ὅτι τριετίαν νύκτα καὶ ἡμέραν οὐκ ἐπαυσάμην μετὰ δακρῶν νουθετῶν ἕνα ἕκαστον. Καὶ τὰ νῦν παρατίθεμαι ὑμᾶς, ἀδελφοί, τῷ Θεῷ καὶ τῷ λόγῳ τῆς χάριτος αὐτοῦ τῷ δυναμένῳ ἐποικοδομῆσαι καὶ δοῦναι ὑμῖν κληρονομίαν ἐν τοῖς ἡγιασμένοις πᾶσιν. Ἀργυρίου ἢ χρυσοῦ ἢ ἱματισμοῦ οὐδενὸς ἐπεθύμησα· αὐτοὶ γινώσκετε ὅτι ταῖς χρεῖαις μου καὶ τοῖς οὔσι μετ' ἐμοῦ ὑπηρετήσαν αἱ χεῖρες αὐταί. Πάντα ὑπέδειξα ὑμῖν ὅτι οὕτω κοπιῶντας δεῖ ἀντιλαμβάνεσθαι τῶν ἀσθενούντων, μνημονεύειν τε τῶν λόγων τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ, ὅτι αὐτὸς εἶπε· μακάριόν ἐστι μᾶλλον δίδόναι ἢ λαμβάνειν. Καὶ ταῦτα εἰπὼν, θείσ τὰ γόνατα αὐτοῦ σὺν πᾶσιν αὐτοῖς προσήξατο.

Απόστολος - Μετάφραση

ΠΡΑΞΕΙΣ ΤΩΝ ΑΠΟΣΤΟΛΩΝ Κ' 16-18, 28-36

Εκείνες τις ἡμέρες, ὁ Παῦλος αποφάσισε νὰ παρακάμψει τὴν Ἔφεσο, γιὰ νὰ μὴ χρονοτριβῆσει στὴν ἐπαρχία τῆς Ἀσίας· βιαζόταν νὰ εἶναι στὰ Ἱεροσόλυμα, ἀν τοῦ ἦταν δυνατὸ, τὴν ἡμέρα τῆς Πεντηκοστῆς. Ἀπὸ τῆ Μιλήτου ὁ Παῦλος ἔστειλε στὴν Ἔφεσο καὶ κάλεσε τοὺς πρεσβυτέρους τῆς ἐκκλησίας. Ὅταν ἦρθαν καὶ τὸν συνάντησαν τοὺς εἶπε: «Ἐσεῖς οἱ ἴδιοι ξέρετε πῶς συμπεριφέρθηκα ἀπέναντί σας ὅλον τὸν καιρὸ, ἀπὸ τὴν πρώτη μέρα που πάτησα τὸ πόδι μου στὴν ἐπαρχία τῆς Ἀσίας. Προσέχετε, λοιπόν, τὸν εαυτὸ σας καὶ ὅλο τὸ ποῖμνιο, στὸ ὁποῖο τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιο σας ἔθεσε ἐπισκόπους γιὰ νὰ ποιμαίνετε τὴν ἐκκλησία τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ, που τὴν ἔκανε δική του με τὸ αἷμα του. Ἐγὼ τὸ ξέρω ὅτι μετὰ τὴν ἀναχώρησή μου θα εἰσβάλουν σ' ἐσὰς λύκοι ἀγριοί, που δε θα λυπηθοῦν τὸ ποῖμνιο. Ἀκόμα καὶ ἀπὸ ἀνάμεσά σας θα βγουν πρόσωπα που θα διδάσκουν πλάνες γιὰ νὰ παρασύρουν τοὺς πιστοὺς με τὸ μέρος τους. Γι' αὐτὸ νὰ αγρυπνεῖτε, καὶ νὰ θυμάστε ὅτι τρία χρόνια συνέχεια δὲν ἔπαψα νύχτα καὶ μέρα νὰ νουθετῶ με δάκρυα τὸν καθένα σας. Τώρα, ἀδελφοί, σας ἐμπιστεύομαι στὸ Θεὸ καὶ στὸ κήρυγμα που σας ἀποκάλυψε ἡ χάρις του. Αὐτὸς μπορεῖ νὰ σας κάνει ὠριμοὺς στὴν πίστη καὶ νὰ σας δώσει τὴν ἐπουράνια ζωὴ μαζί με ὅλους ὅσοι εἶναι δικοὶ του. Ἀσήμι ἢ χρυσάφι ἢ ἱματισμὸ ἀπὸ κανέναν δε ζήτησα. Ἐσεῖς οἱ ἴδιοι ξέρετε ὅτι γιὰ τις ἀνάγκες τις δικές μου καὶ τῶν συνοδῶν μου δούλεψαν αὐτὰ ἐδῶ τὰ χέρια. Με κάθε τρόπο σας ἔδωσα τὸ παράδειγμα, ὅτι πρέπει νὰ ἐργάζεστε ἔτσι σκληρά, γιὰ νὰ μπορεῖτε νὰ βοηθάτε αὐτοὺς που ἔχουν ἀνάγκη. Νὰ θυμάστε τὰ λόγια τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ, που εἶπε: «καλύτερο εἶναι νὰ δίνεις παρὰ νὰ παίρνεις». Ἀφοῦ εἶπε αὐτὰ τὰ λόγια, γονάτισε αὐτὸς κι ὅλοι ἐκεῖνοι καὶ προσευχήθηκε.

Ευαγγέλιο ΚΑΤΑ ΙΩΑΝΝΗΝ ΙΖ' 1-13

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἐπάρας ὁ Ἰησοῦς τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ εἰς τὸν οὐρανὸν, εἶπε· πάτερ, ἐλήλυθεν ἡ ὥρα· δόξασόν σου τὸν υἱόν, ἵνα καὶ ὁ υἱός σου δοξάσῃ σε, καθὼς ἔδωκας αὐτῷ ἐξουσίαν πάσης σαρκός, ἵνα πᾶν ὃ δέδωκας αὐτῷ δώσῃ αὐτοῖς ζωὴν αἰώνιον. Αὕτη δέ ἐστιν ἡ αἰώνιος ζωὴ, ἵνα γινώσκωσί σε τὸν μόνον ἀληθινὸν Θεὸν καὶ ὃν ἀπέστειλας Ἰησοῦν Χριστόν. Ἐγὼ σε ἐδόξασα ἐπὶ τῆς γῆς, τὸ ἔργον ἐτελείωσα ὃ δέδωκάς μοι ἵνα ποιήσω· καὶ νῦν δόξασόν με σύ, πάτερ, παρὰ σεαυτῷ τῇ δόξῃ ἣ εἶχον πρὸ τοῦ τὸν κόσμον εἶναι παρὰ σοί. Ἐφανέρωσά σου τὸ ὄνομα τοῖς ἀνθρώποις οὓς δέδωκάς μοι ἐκ τοῦ κόσμου. Σοὶ ἦσαν καὶ ἐμοὶ αὐτοὺς δέδωκας, καὶ τὸν λόγον σου τετηρήκασι. Νῦν ἔγνωκαν ὅτι πάντα ὅσα δέδωκάς μοι παρὰ σοῦ ἐστίν· ὅτι τὰ ρήματα ἃ δέδωκάς μοι δέδωκα αὐτοῖς, καὶ αὐτοὶ ἔλαβον, καὶ ἔγνωσαν ἀληθῶς ὅτι παρὰ σοῦ ἐξῆλθον, καὶ ἐπίστευσαν ὅτι σύ με ἀπέστειλας. Ἐγὼ περὶ αὐτῶν ἐρωτῶ· οὐ περὶ τοῦ κόσμου ἐρωτῶ, ἀλλὰ περὶ ὧν δέδωκάς μοι, ὅτι σοὶ εἰσι, καὶ τὰ ἐμὰ πάντα σὰ ἐστὶ καὶ τὰ σὰ ἐμὰ, καὶ δεδόξασμαι ἐν αὐτοῖς. Καὶ οὐκέτι εἰμι ἐν τῷ κόσμῳ, καὶ οὗτοι ἐν τῷ κόσμῳ εἰσὶ, καὶ ἐγὼ πρὸς σὲ ἔρχομαι. Πάτερ ἅγιε, τήρησον αὐτοὺς ἐν τῷ ὀνόματί σου ᾧ δέδωκάς μοι, ἵνα ὧσιν ἐν καθὼς ἡμεῖς. Ὅτε ἤμην μετ' αὐτῶν ἐν τῷ κόσμῳ, ἐγὼ ἐτήρουν αὐτοὺς ἐν τῷ ὀνόματί σου· οὓς δέδωκάς μοι ἐφύλαξα, καὶ οὐδεὶς ἐξ αὐτῶν ἀπώλετο εἰ μὴ ὁ υἱὸς τῆς ἀπωλείας, ἵνα ἡ γραφὴ πληρωθῇ. Νῦν δὲ πρὸς σὲ ἔρχομαι, καὶ ταῦτα λαλῶ ἐν τῷ κόσμῳ ἵνα ἔχωσιν τὴν χαρὰν τὴν ἐμὴν πεπληρωμένην ἐν αὐτοῖς.

Ευαγγέλιο – Μετάφραση, ΚΑΤΑ ΙΩΑΝΝΗΝ ΙΖ' 1-13

Εκείνο τον καιρό, ο Ιησούς αφού σήκωσε τα μάτια του στον ουρανό, είπε: «Πατέρα, έφτασε η ώρα· φανέρωσε τη δόξα του Υιού σου, ώστε κι ο Υιός σου να φανερώσει τη δική σου δόξα. Εσύ του έδωσες εξουσία πάνω σε όλους τους ανθρώπους· έτσι κι αυτός θα δώσει την αιώνια ζωή σε όλους αυτούς που του εμπιστεύτηκες. Και να ποια είναι η αιώνια ζωή: Ν' αναγνωρίζουν οι άνθρωποι εσένα ως τον μόνο αληθινό Θεό, καθώς κι εκείνον που έστειλες, τον Ιησού Χριστό. Εγώ φανέρωσα τη δόξα σου πάνω στη γη, αφού ολοκλήρωσα το έργο που μου ανέθεσες να κάνω. Τώρα λοιπόν εσύ, Πατέρα, δόξασέ με κοντά σ' εσένα με τη δόξα που είχα κοντά σου προτού να γίνει ο κόσμος. Εγώ σε έκανα γνωστό στους ανθρώπους που τους πήρες μέσα από τον κόσμο και μου τους εμπιστεύτηκες. Ανήκαν σ' εσένα, κι εσύ τους έδωσες σ' εμένα, κι έχουν δεχτεί τον λόγο σου. Αυτοί τώρα ξέρουν πως όλα όσα μου έδωσες προέρχονται από σένα· γιατί τις διδαχές που μου έδωσες, εγώ τις έδωσα σ' αυτούς, κι αυτοί τις δέχτηκαν και αναγνώρισαν πως πραγματικά από σένα προέρχομαι, και πίστεψαν πως εσύ με έστειλες στον κόσμο. Εγώ γι' αυτούς παρακαλώ. Δεν παρακαλώ για τον κόσμο, αλλά γι' αυτούς που μου έδωσες, γιατί ανήκουν σ' εσένα. Κι όλα όσα είναι δικά μου είναι και δικά σου, και τα δικά σου είναι και δικά μου, και δι' αυτών θα φανερωθεί η δόξα μου. Τώρα δεν είμαι πια μέσα στον κόσμο ενώ αυτοί μένουν μέσα στον κόσμο, κι εγώ έρχομαι σ' εσένα. Αγιε Πατέρα, διατήρησέ τους στην πίστη με τη δύναμη του ονόματός σου που μου χάρισες, για να μείνουν ενωμένοι όπως εμείς. Όταν ήμουν μαζί τους στον κόσμο, εγώ τους διατηρούσα στην πίστη με τη δύναμη του ονόματός σου. Αυτούς που μου έδωσες τους φύλαξα, και κανένας απ' αυτούς δεν χάθηκε παρά μόνο ο άνθρωπος της απώλειας, για να εκπληρωθούν τα λόγια της Γραφής. Τώρα όμως εγώ έρχομαι σ' εσένα, και τα λέω αυτά όσο είμαι ακόμα στον κόσμο, ώστε να έχουν τη δική μου τη χαρά μέσα τους σ' όλη την πληρότητά της».

24 Μαΐου 2026, Έκδοση Ιερού Ναού Παναγίας Παλουριώτισσας

Διεύθυνση: Τ.Θ. 29115, 1621 Λευκωσία

Πηγή : Η Καινή Διαθήκη, Έκδοση Ιεράς Συνόδου της Εκκλησίας Κύπρου

Υπεύθυνος: Πρωτοπρεσβύτερος Μιχαήλ Μαλιάπης